

Ustanovení tato mají dle čl. 378 obch. z. i tehda platnost, když kupec, jenž není komisionářem z povolení, v jednotlivém případě obchodu ve vlastním jméně, však na cizí účet uzavře.

Komory advokátní viz čl. Advokáti.

Komory lékařské viz čl. Lékaři.

Komory notářské viz čl. Notáři.

Komory obchodní a živnostenské.

I. Pojem a vývoj.

Obchodní a živnostenské komory jsou zvláštní ze zástupců obchodu a živností se skládající organové, kteří k ochraně a zastoupení společných zájmů obchodu a živnosti počítaje v to i hornictví zřízení jsou. Ony jsou k tomu určeny, aby přijímaly a projednávaly přání a návrhy týkající se všelikých poměrů obchodních a živnostenských, a dále, aby své náhledy a dobrá zdání směřující k zachování a podporování snah živnostenských a obchodních úřadům podávaly. Snaha po společném zájmovém zastoupení dá se stopovati až do středověku zvláště u těch národů, u kterých příznivá poloha zeměpisná vývoj obchodu podporovala. Prvními ústavy takového druhu byly »Consoli del mare« (1421—81) ve Florencii a podobný ústav v Marseilu (1650). Příznivou půdu nalezlo zřízení takovýchto ústavů ve Francii, kde po příkladu obchodní komory v Marseilu během 18. století ve všech větších obchodních městech komory obchodní zřízeny byly. Za revoluce (1791) byly všechny obchodní komory zrušeny, avšak roku 1803 Napoleonem I. opět v život uvedeny. Z Francie rozšířila se tato instituce pozvolna do většiny vzdělaných států, kdež došla záhy jednotného upravení zákonného.

V Rakousku učiněn byl v tom ohledu pokus zřízením obchodní a živnostenské komory ve Vídni na základě min. výn. ze dne 15. prosince 1848 č. 27 ř. z.; zákonem ze dne 26. března 1850 č. 122 ř. z. nařízeno bylo již však zřízení obchodních a živnostenských komor v určitých místech a okresích. Konečné pak upravení systému obchodních komor stalo se zákonem ze dne 29. června 1868 č. 85 ř. z. Dle tohoto zákona mají se v Rakousku zříditi obchodní a živnostenské komory v těchto místech:

1. ve Vídni pro Dolní Rakousy, 2. v Linci pro Horní Rakousy, 3. v Solnohradě pro Solnohrad, 4. ve Štýrském Hradci a 5. v Lubně pro Štýrsko, 6. v Celovci pro Korutany, 7. v Lublani pro Krajinu, 8. v Gorici pro Gorici a Hradišku, 9. v Rovignu pro Istrii, 10. v Terstu pro město a okolí, 11. v Innomostí, 12. v Bolzanu a 13. v Roveredu pro Tyroly, 14. ve Feldkirchenu pro Vorarlberk, 15. v Praze, 16. v Liberci, 17. v Chebu, 18. v Plzni, 19. v Budějovicích pro Čechy, 20. v Brně, 21. v Olomouci pro Moravu, 22. v Opavě pro Slezsko, 23. v Krakově, 24. ve Lvově, 25. v Brodech pro Halič a Vladimírsko s Krakovem, 26. v Černovicích pro Bukovinu, 27. v Zadru, 28. ve Splitu, 29. v Dubrovniku pro Dalmacii (§ 1. cit. z.).

II. Obor působnosti:

1. všeobecný. Obchodní a živnostenské komory, jakožto poradní znalecké orgány, mají jednak k vyzvání vlád o otázkách živnostenských a obchodních a jmenovitě o návrzích zákonů, které se dotýkají zájmů živnostenských neb obchodních, dále při zřizování veřejných ústavů majících za účel podporovati obchod a živnosti, jakož i při změnách organizačních